

név: Papp Inez Anna
szak: mérnökinformatikus
célország: Spanyolország
város: Valencia
mobilitás formája: tanulmányi mobilitás
fogadó intézmény neve: Universitat Politècnica de València
fogadó intézmény Erasmus kódja: E VALENCI02

Erasmus beszámoló

Papp Inez Anna - Valencia

A 2023/2024-es félévemet Valenciában töltöttem, és az UPV-re jártam, vagyis a valenciai műszaki egyetemre. Több céllal is érkeztem erre a helyre, amit el szerettem volna érni a félév folyamán. Elsősorban szerettem volna tökéletesíteni a spanyol tudásomat. Gimnáziumban, és egyetemen is tanultam spanyolul, de úgy gondoltam egy Spanyolországban töltött félév segíteni tud abban, hogy nem csak megértem, de használni is tudjam a nyelvet, folyékonyan tudjak kommunikálni. A másik célom az volt, hogy megismerjem magamat egy nemzetközi közegben: milyen együtt dolgozni egy nemzetközi csapatban, milyen szokásaik vannak, hogyan tudok én beleilleni egy ilyen társaságba. A harmadik célom az volt, hogy izgalmas tárgyakat tanulhassak spanyolul az általam leginkább kedvelt informatikai területen, ezáltal bővíthessem az otthon megszerzett tudásomat. Végül, de nem utolsó sorban szerettem volna megismerni a spanyol kultúrát, hogy hogyan élnek a helyiek, milyen szokásaik vannak, milyen ételeket esznek, miket csinálnak szabadidejükben. Ezen túl pedig magát Valenciát is szerettem volna megismerni, mint várost, és hogy milyen is itt élni.

A spanyol nyelv elsajátítása elsőre nehezebbnek bizonyult, mint számítottam rá. A spanyolok ugyanis nagyon gyorsan beszélnek, még akkor is, ha az ember előre tájékoztatja őket róla, hogy csak egy kicsit beszél spanyolul. A latin-amerikaiak pedig mindenféle különböző akcentusokkal, tájszólásokkal, szólásokat használva beszélnek, ami szintén nem könnyítette meg a dolgomat. A nyelv elsajátításához először nem anyanyelvi spanyolul beszélőkkel kezdtem el spanyolul beszélgetni. Erre tökéletes helyszínt biztosított az egyetemi spanyol óra, valamint a városban naponta szervezett language exchange-ek. Az utóbbi valamilyen délutáni elfoglaltságot jelent, ahol mindenki egy mellkasra ragasztott cédulára felírja, hogy milyen nyelvet beszél, milyen nyelvet szeretne gyakorolni, és így olyan emberekkel tud beszélgetni, akik szívesen segítenek egymásnak a nyelvtanulásban. Ezen túl ahogy az ember jár a városban, elmegy vásárolni, elmegy étterembe, összefut járókelőkkel, akik útbaigazítást kérnek, az emberre akarva-akaratlanul ráragadnak a tipikusan használt kifejezések. Így a mobilitás végére már anyanyelvi spanyolokkal is sikerült szótértenem, csak türelem és kitartás kellett hozzá. Az Erasmusosok legnagyobb része nagyon jól beszélt angolul, így az angolom is sokkal folyékonyabbá vált a félév folyamán.

Amikor az ember bekerül egy nemzetközi közegbe, sok új kihívással kerül szembe. A különböző országokban felnevelkedett embereknek különböző az értékrendjük, a vallásuk, különböző dolgokat szeretnek csinálni. Az hogy honnan jön egy adott ember, befolyásolja a viselkedését, de nem határozza meg egyértelműen. Az Erasmusosok mind nyitottak, barátságosak, és végtére is ugyanazért jöttek, mint én: megismerni Spanyolországot, és megismerni önmagukat. Valencia pedig minden lehetőséget megadott

arra, hogy ezekkel az emberekkel találkozhasak, együtt színes programokon vehessünk részt. Így sok különböző országból, sok különböző vallású, étrendű, viselkedésű emberrel barátkozhattam össze, sokkal több dolgot tudtam meg más nemzetek szokásairól, és önmagamról, mint arra valaha is számítottam. Több tantárgyammak részét képezte valamilyen csapatosan megoldandó feladat, prezentáció. Az ilyenek alkalmával nemcsak barátkozhattam, de együtt is dolgozhattam egy nemzetközi csapattal, ezáltal jobban megismerve, hogy milyen a munkamoráljuk, munkavégzési ritmusuk, milyenek a képességeik. A kedvenc órám az UPV-n a formális módszerek volt, ahol különböző formális nyelvekről tanulhattam, ezáltal bővíthettem az általam ismert nyelvek listáját. Bízom benne, hogy az ott szerzett alapokat Magyarországra hazatérve jobban elmélyíthetem, ezáltal egy átfogó tudással rendelkezhetek az általam kedvelt témában.

Végül, de nem utolsó sorban hálás vagyok, hogy megismerhettem Spanyolországot, és hogy egy fél évre belekóstolhattam abba, hogy milyen spanyolnak lenni, és emellett, hogy milyen Valenciában Erasmusosnak lenni. Spanyolország tele van gyönyörűbbnél gyönyörűbb vársokkal, tengerpartokkal, hegyekkel, aprócska forrásokkal, tavakkal, és vonattal, busszal, vagy olcsó repülőjáratokkal ezer meg annyi izgalmas helyet be lehet járni. Valencia a világ egyik legélhetőbb városa és 2024 zöld központja. A tömegközlekedés jól behálózott, és biciklivel is könnyedén bejárható, mivel minden nagyobb utcán van egy bicikliút. Az egyik legpörgősebb város, amiben valaha jártam, minden nap van valamilyen program, minden nap történik valami váratlan. Egyszer tűzijátékoznak, egyszer épület nagyságú kartonszobrokat építenek, amiket utána felégetnek, egyszer egy teljes utca egyik napról a másikra alakul át vásárrá, egyszer pedig az egész tengerparton táborüzeket raknak, amiket éjjelkor átugranak, majd közösen a vízbe rohannak hullámokat is átugrani. A spanyol ételek is elnyerték a szívemet, a kedvencem a paella, ami innen Valencia mellől származik eredetileg, és egy rizses húsos/halás/tenger gyümölcseit tartalmazó egytálétel. Ami viszont a legjobban tetszett itt, az az, ahogyan a spanyolok az életüket élik: nem aggódnak túlságosan, kiélvezik a pillanatokat, egészen kicsi koruktól, egészen addig, ameddig már kerekesszékekben tolják őket az unokáik kimennek a fesztiválokra, elmennek az éttermekbe, kimennek a strandra, és élnek. Boldog vagyok hogy megismerhettem, tanulhattam tőlük, és egy fél évre úgy élhettem, mint ők.